

Várkonyi János már gyerekkorában megérezte a mezőváros különleges atmoszféráját és magával ragadta apja szabóműhelyének szépség köré épülő világa. Édesapja mindent igyekezett megadni egyetlen fiának: rajztömbre és a színes ceruzákra sem sajnálta a pénzt. A gyerek pedig minden útjába kerülő tárgyat és embert lerajzolt, miközben nagyon sok verset és regényt is elolvasott. Általános iskolai tanárai hamar felfedezték benne a majdani festőt. Ám szilárd értékrend szerint élő szülei azt mondták: a tehetség nem elég, a sikerért keményen meg kell dolgozni. Középiskolás éve alatt Mokos József festőszakkörébe járt, ahol elsajátította a grafika és a festészet olyan elemeit, amely meghatározza a jelenlegi szemléletét is. Érettségi után 1966-ban felvételt nyert a Szegedi Tanárképző Főiskola rajz–földrajz szakára. Ott olyan mesterektől tanult, mint Cs. Pataj Mihály, Vinkler László és Fischer Ernő.

Mezőberényben 1971-ben, a 2. sz. Általános Iskolában kezdte tanári pályáját, amelyet kezdettől fogva eredményes művészeti tevékenység jellemezett. Az iskolában kivette a részét a közösségi munkában ötleteivel, javaslataival. Segítőkézség, nagyfokú humánus, humor jellemezte kartársaihoz, a gyermekekhez való viszonyát. A dolgokat, történeket képes volt több oldalról, szemszögből látni, láttatni, megfogalmazni, rajzaiban, festményeiben bemutatni. Festményein a mai napig megfigyelhető ez a "kívülről - belülről" való láttatás, gyakran iróniával, megértő humorral, nosztalgiával elegyítve, fűszerezve. Mezőberényi éve alatt az itteni épített környezet is megihlette. Jellegzetes épületeinket bemutató munkái találhatóak a Posta épületében, a Művelődési Házban, valamint a Városházán. Bár 1979-ben szülőhelyére, Békéscsabára tette át pedagógusi és művészi tevékenységének helyszínét, nem szűnt meg kötődése Mezőberényhez. A mai napig rendszeresen találkozik a Mezőberényből elszármazott csabaiakkal, s cseréli ki információit a többi berényi lelkületű emberrel. 1982-től a Magyar Alkotóművészek Országos Egyesületének, 1988-tól a Molnár-C. Pál Baráti Kör, 1991-től a Békéscsabi Művészeti Társaság tagja lett.

A mai napig Békéscsabán él, ám hírét művei világszerte elvitték. Ausztriától Japánig, Franciaországtól Ausztráliáig és sok más helyen is bemutathatta alkotásait. Munkái megtalálhatóak hazai és külföldi közgyűjteményeknél és magánszemélyeknél. Táblaképek mellett könyvborítót, illusztrációkat, egyedi grafikákat is készít. Számtalan díj, elismerés mellett csoportos kiállításai, egyéni kiállításai, külföldi tárlatok, murális munkái jellemzik gazdag munkásságát.

A művész történelem- és irodalomszeretete, a szépség iránti elkötelezettsége és saját lelki finomsága minden alkotásában tetten érhető. Ő a formák és színek poétája, aki olajjal, akrillal és pasztellel „írja” a verseit. Képei voltaképpen lírai látletnek tekinthetők. Várkonyi János tehetségével és páratlan hangulatteremtő képességével elérte, hogy az első, 1970-ben kapott díja óta mintegy húsz rangos kitüntetést gyűjtött össze az ország különböző tájain megrendezett kiállításokon. Aktív résztvevője a békési Csuta, a nagykanizsai Ludvig, a békéscsabai Lonovics vezette nemzetközi művésztelepeknek. Rendszeresen állít ki önállóan és kollektívan hazai és nemzetközi tárlatokon. Munkásságát, festői pályafutása számtalan elismerés, díj, kitüntetés övezi. Meghatottan fogadta a mezőberényi Települési Értéktár Bizottság döntését, mely művészi munkásságát elismerve, azt a helyi értékek közé emelte, azért is, mert a békéscsabai születésű művész szoroson kötődik a gyökereihez, így Mezőberényhez is. Így vall erről az időszakról **Vallomás** című könyvében: „Később szeretettel vettem körül Mezőberényben, ahol lehetőséget kaptam alkotói pályám töretlen indulásához. Köszönettel tartozom *Nagy Ferenc, Balogh Ferenc* és *Bartóki József* festőművész segítőkész barátságáért és az együtt eltöltött évekért.”

2017-ben a Mezőberényben töltött évek emlékére, Várkonyi János egy gyűjteményt ajánlott fel alkotásaiból a városnak, ízelítőt műveiből, melyekből kitűnik, hogy a "bensőséges örömszerzés munkásságának célja és egyben sikerének titka is".

A Mezőberényből elszármazottak identitásának megőrzéséért kifejtett tevékenysége, emberi magatartása, a művészetek területén elért eredményei, valamint Mezőberény jó hírnevének öregbítése alapján, a város lakóinak tisztelete és nagyrabecsülése kifejezéséeként, erkölcsi elismerésként **2018. évben „Mezőberény Város Díszpolgára”** kitüntető címet adományoz Várkonyi Jánosnak